

DUIZEND JAAR RIJK

Ik droomde, omdat
ik veel groene thee drink,
dat ons Lappersfortbos
Katrien (kijk niet zo *cross*)
uit veiligheidsoverwegingen
zich verplaatst had
naar de Markt van Brugge.

Daar, op woensdagmorgen
kwamen hongerige mensen
van een bijna uitgestorven ras,
zelfs van over de plas,
vieze oude lelijkaards,
knappe moeders in de 30,
vruchten plukken aan de kramen
vijgen sinaasappels en bananen.

In deze kluchtige droom,
ver van mijn natuurlijke *home*
waar grote *trees* wuiven in de *breeze*
naar kleine kindjes van de toekomst,
hoorde ik de stem van bulldozers
en vrachtwagens razend
van Manchester naar Aken
O, broeder van bed en laken!

Wakker nu, in Tea Room De Carré,
zie ik met mijn eigen ogen
vol misplaatst mededogen,
terwijl de Koning van de Bomen 4 uur slaat,
waar vroeger Breydel en De Coninck pronkten,
het groene gras tussen de kasseien groeien,
a Brave New World van woekerende wieden,
struikgewas, beuken, berken, eiken,
niets anders dan schoonheid en natuur,
duizend duizelingwekkend jaar van nu.

MARCUS CUMBERLEGE